

بررسی مخاطرات محیطی گذشته با استناد به ویژگی‌های پالئودولوژیکی نهشته‌ها در دشت تبریز

مریم بیاتی خطیبی^۱ - استاد ژئومورفولوژی، دانشگاه تبریز، تبریز، ایران.

بهروز ساری صراف - استاد آب و هواشناسی، دانشگاه تبریز، تبریز، ایران.

تاریخ تصویب: ۱۳۹۸/۳/۱۸

تاریخ دریافت: ۱۳۹۷/۱۱/۱

چکیده

هرگونه تغییر در شرایط طبیعی موجب تغییر در فرایندهای فرسایشی و همچنین تغییر در نوع مخاطرات محیطی می‌شود و این تغییرات در نهایت موجب تغییر در ویژگی‌های شیمیایی و فیزیکی آبرفت‌ها و در دانه‌بندی، رنگ و شکل‌بندی لایه‌ها می‌گردد. یکی از شاخصه‌های تغییرات محیطی، تغییر در میزان سولفات در سازندها است. تغییرات میزان سولفات و کلرید در سازندها نشانه مخاطرات محیطی در محدوده مورد مطالعه است زمانی که میزان آن از آستانه‌های مشخص فراتر می‌رود، به معنی آن است که شرایط سخت محیطی و یا خشکی بر محیط حاکمیت یافته است. در این مقاله به منظور بررسی تغییرات محیطی در گذشته، سعی شد در محدوده‌های مشخص که داده‌ها مورد دسترس و لایه‌ها قابل تفسیر و از نظر باستان‌شناسی نیز از اهمیت زیادی برخوردار بودند، چینه‌ها، لایه و همچنین ویژگی‌های شیمیایی نمونه‌های برداشت شده، مورد بررسی قرار گیرد و برای پیگیری تغییرات از داده‌های مربوط به حفاری در محدوده شهر تبریز بهره‌گیری گردید و با استفاده از داده‌های پالئودولوژیک و روش‌های sd اطلاعات لازم کسب شد. نتایج حاصل از بررسی مقدار کلرید در بخش‌های مختلف محدوده مورد مطالعه نشان می‌دهد که مقدار کلرید در بخش‌هایی از محدوده از ۸۰۰۰ ppm بیشتر شده است، نوسان در میزان کلرید بخصوص وقوع تغییرات محسوس در آن به معنی وقوع تغییرات شدید در شرایط محیطی به‌ویژه تشدید خشکی محیط است. نتایج حاصل از استناد به افزایش میزان کلرید در نمونه‌های برداشت شده از بخش‌های مختلف دشت تبریز نشان می‌دهد که این محدوده در دوره پلیستوسن با سرمایه‌های محیط مواجه شده است. بررسی ترکیب دانه‌بندی در نمونه‌های تهیه شده در محدوده میدان ساعت نشان می‌دهد که، تجمع دانه‌بندی ریز در عمق‌های پایین‌تر به ۱۰۰ درصد می‌رسد. دوباره در لایه‌های تقریباً نزدیک به سطح، به درصد ریزدانه‌ها

افزوده می‌شود. البته حضور ماسه‌های بادی در اعماق ۱۵ متری تا ۳۵ متری قابل ملاحظه است که حضور ماسه‌های بادی و ترکیب ریزدانه‌ای سازندها از حاکمیت شرایط خشک در محیط حکایت می‌کند.

کلیدواژه‌ها: مخاطرات محیطی، پالئودولولوژیک، تغییرات اقلیمی گذشته، دشت تبریز

۱- مقدمه

شرایط محیطی در هر محدوده جغرافیایی تعیین کننده شرایط زیستی و نوع رسوباتی است که برجای گذاشته می‌شود. به علل مختلف این شرایط محیطی در طول تاریخ زمین و تاریخ حیات انسان ثابت نبوده و دائم در حال تغییر بوده است و تمامی این تغییرات در حیات گیاهی و جانوری و البته در شرایط زیست انسانی ظاهر شده و منجر به مهاجرت‌ها و افول و شکوفایی تمدن شده است. بخش مهمی از شواهد تغییرات محیطی گذشته در رسوبات و نهشته‌ها برجای مانده است و می‌توان با استناد به این شواهد نوع این تغییرات را پیگیری نمود. بخشی از این تغییرات در ابعاد مخاطرات محیطی و عمده بوده‌اند و اثرات آن بسیار بارزتر بوده و ابعاد آن قابل پیگیری در رسوبات مدفون شده قدیمی است. با عنایت به اینکه هرگونه تغییر در شرایط طبیعی و تغییر در شرایط اقلیمی موجب تغییر در نوع فرسایش آبی، بادی و نوع مخاطرات می‌شود و تغییرات در نوع فرسایش موجب تغییر در ویژگی‌های شیمیایی و فیزیکی آبرفت‌ها و در نهایت موجب تغییر در دانه‌بندی، رنگ و شکل‌بندی لایه‌ها می‌شود، می‌توان با مطالعه این تغییرات و بررسی ویژگی‌های خاک‌های عمقی داستان گذشته تغییرات را بازخوانی کرد. در واقع می‌توان گفت که خاک پیکره طبیعی و دینامیک و گاه دربرگیرنده شواهدی از دینامیک حاکم است که خصوصیات آن نشان دهند اثرات اقلیم و فعالیت‌های زیستی تحت تأثیر توپوگرافی بر روی مواد مادری در طی زمان است. دگرگونی‌های آب و هوایی و فعالیت‌های انسانی و انواع کاربری باعث تغییر در ویژگی‌های خاک می‌گردد و این آثار در طول زمان در خاک باقی می‌ماند. بافت خاک معرف و شاخص بسیار مهمی از وجود آشفستگی‌های محیطی و وقوع تغییرات اقلیمی است. در این پژوهش با عنایت به این واقعیت سعی شده است به این شاخصه‌ها تأکید و تکیه شود.

تغییرات محیطی گذشته و نحوه تأثیر آن بر سایر فعالیت‌های طبیعی و انسانی، توسط محققان از ابعاد مختلف و با روش‌های متنوع مورد بررسی قرار گرفته است. هراندز و جولیا (Hernandez and Julia, 2012) تحول لندفرم‌های مربوط به کواترنر و همچنین میزان فرسایش در شمال شرقی اسپانیا را مطالعه کردند. آن‌ها با استفاده از تاریخ نگاری و همچنین با توجه به توسعه کربنات‌های پدوژنیک میزان تحول لندفرم‌های را مطالعه نمودند. کوستر و همکاران (Kuster et al., 2014) تاریخ تغییر کاربری‌ها و عکس العمل پدوژنیک در هلوسن در شمال آلمان را با استفاده از روش‌های آزمایشگاهی و اطلاعات آرکولوژیکی و همچنین داده‌های باستان‌شناسی در رسوبات محدوده بررسی کردند. آن‌ها به این نتیجه رسیدند که فعالیت‌های بادرنتی در اثر تراکم سکونت گاهی و فعالیت‌های کاربری در دوره زمانی ۱۳ و ۱۵ تا ۱۶ AD تسریع شده و در اثر تسریع فرسایش به تدریج تا قرن ۱۸ از میزان جمعیت کاسته شده

است. این محققین به این نتیجه می‌رسند که بین فعالیت‌های بادرستی و نوع فعالیت انسان در طول هولوسن رابطه مستقیمی وجود دارد. آن‌ها با استفاده از لوگ‌های برداشت شده در عمق‌های ۱ تا ۲ متری به نتایج ارزنده‌ای در مورد تأثیر متقابل تغییرات محیطی و فعالیت‌های انسانی بر یکدیگر دست یافته‌اند. توث و همکاران (Tooth et al., 2009) با استفاده از تاریخ‌نگاری OSL تأثیر فعالیت‌های انسانی بر دشت‌های سیلابی در بخشی از آفریقا در کواترنر را مورد بررسی قرار دادند و نحوه فعالیت‌های انسانی در گذشته را مشخص نمودند. شوته و همکاران (Schute et al., 2009) تأثیر تغییرات کاربری‌ها و همچنین تغییرات اقلیمی را بر نهشته‌های دلتای لوت شاین ۱ در طول ۲۴۰۰ سال با استفاده از کربن ۱۴ بررسی کردند. آن‌ها به این نتیجه رسیدند که جنگل زدایی، کشاورزی و دامپروری مفرط در نحوه رسوب‌گذاری و مقدار آن تأثیر گذاشته و این فعالیت‌ها در الگوی ژئومورفیک دلتای مذکور منعکس شده و در نهایت فعالیت‌های صورت گرفته موجب شده است که محدوده محیط‌های مردابی و باتلاقی در طی زمان کاهش یابد.

با عنایت به شواهد تاریخی، در محدوده دشت تبریز تغییرات محیطی در قالب وقوع سیلاب‌ها، زلزله‌ها و یا خشکسالی‌ها و همچنین تجربه بارش برف سنگین به تنوع رخ داده است و وقوع تمامی آنها بر نوع زیست تأثیر گذارده است. در هزاره قبل از میلاد، دشت تبریز به لحاظ دارا بودن منابع طبیعی غنی و شرایط محیطی مساعد، طبق شواهد باستان‌شناسی، تمدن‌های شکوفایی را در خود جای داده بود. منشأ انسان‌های مستقر در این دشت، مهاجرانی از محدوده‌های شمالی بود که با استقرار در بخش‌های مختلف، به فعالیت‌های کشاورزی، دامپروری و در سطح ابتدایی به فعالیت‌های صنعتی پرداختند و متأثر از تغییرات اقلیمی در کلیه فعالیت‌های خود و حتی در مکان استقرار خود تغییراتی را ایجاد کردند (افشار، ۱۳۶۹: ۵۳۸). آذربایجان و دشت تبریز با وجود تغییرات عمده رخ داده در شرایط محیطی و سابقه تاریخی غنی از نظر تمدن‌های گذشته، هنوز مطالعات اساسی در زمینه کسب اطلاعات علمی با استناد به شواهد پالئوژئومورفولوژیکی در مورد شرایط اقلیمی حاکم و مخاطرات محیطی که تأثیر گذار بر سرنوشت این تمدن‌ها بوده، صورت نگرفته است. در این تحقیق سعی شده است در محدوده‌های مشخص از جمله گورستان عصر آهن که نیم‌رخ خاک‌های دیرینه در عمق زیاد در آن مشخص بوده و اسکلت‌های مربوط به هزاره سوم قبل از میلاد را در خود جای داده است، به عنوان محدوده برداشت نمونه‌ها و تحلیل و تحقیق میدانی مد نظر قرار گیرد و از داده‌های برگرفته از مکان یاد شده، بهره‌گیری شود.

۲- مواد و روش‌ها

در این پژوهش، برای پاسخ به سئوالات طرح شده و تحقق اهداف مورد نظر سعی شده است در محدوده‌های مشخص که داده‌ها مورد دسترس و لایه‌ها قابل تفسیر و از نظر باستان‌شناسی نیز از اهمیت زیادی برخوردارند، چینه‌ها، لایه و همچنین ویژگی‌های شیمیایی نمونه‌های برداشت شده، مورد بررسی قرار گیرد. به این منظور در این

پژوهش به بررسی‌های میدانی اقدام شده و از داده‌های مربوط به حفاری‌های سازمان قطار شهری در محدوده شهر تبریز بهره‌گیری و از متخصصان مربوطه اطلاعات لازم کسب شده است. برای بررسی نزدیک از لایه بندی ودانه‌بندی سازندهای تشکیل دهنده دشت تبریز، سعی شده است با حضور در محدوده‌هایی که حفاری‌ها و گودبرداری‌ها صورت گرفته (جدول ۱)، تمامی لایه‌ها از نزدیک مورد بازدید میدانی قرار گیرند و در موارد لزوم اندازه گیری‌های در محل صورت گیرد.

جدول ۱- مشخصات چاهک‌های نمونه برداری در محدوده شهری تبریز

Test pit	Station	Depth (m)	X	Y	Z
WTP-1	A ₂₋₁	16	607093.0	4216476.0	1350
TP-1	N ₂	5.8	619876.1	4214915.05	1485.4
TP-2	M ₂	8	618850.51	4215035.19	1474.15
TP-6	I ₂	15	615364.56	4215383.95	1423.24
TP-7	H ₂	15	614822.44	4215477.59	1414.20
TP-10	E ₂	7	612119.80	4215506.65	1381.40
TP-11	D ₂	8.3	611025.10	4215564.09	1375.03
TP-12	C ₂	7.2	610283.42	4215557.52	1369.10
TP-13	B ₂	12	609158.46	4215958.39	1361.59
TP-14	A ₂	15	607861.64	4216536.35	1353.97
ETP1	O ₂	9	620590.49	4214986.48	1505
ETP2	P ₂	10	622030.77	4212944.94	1564
ETP3	Q ₂	5	622322.43	4212017.13	1597
ETP4	S ₂	4	622635.92	4211282.9	1630
ETP5	R ₂	10	622936.49	4210665.35	1603

در پژوهش زیر سعی شده است از تکنیک‌های زیر استفاده شود:

۱-۲- استفاده از داده‌های پالئوپدولوژی

در این پژوهش، خاک‌های دیرینه در مکان‌های مشخص پیگیری و داده‌های لازم از آزمایشات مربوطه صورت گرفته در مورد آنها کسب شده است. خاک‌های دیرینه در رابطه با شرایطی محیطی حاکم بر گذشته تشکیل شده‌اند. این خاک‌ها، میکرومورفولوژی مشخصی دارند، فاقد هوموس بوده و دارای ساختمان دانه‌ای هستند. مقدار رس و میزان pH آن‌ها متفاوت از خاک‌های دیگر است. با بررسی مقدار رس و میزان pH این خاک‌ها می‌توان در مورد وضعیت حاکم بر گذشته قضاوت نمود. این لایه‌های ویژه براساس وجود افق‌های ویژه با ترکیبات مشخص، در مورد حاکمیت شرایط اقلیمی خاص تفسیر گردیده است. با توجه به توزیع درصد رس در افق‌های مختلف خاک

زمان نسبی مشخص شده. در این پژوهش بر اساس توزیع درصد رس‌ها در لایه‌ها در عمق‌های مختلف سعی شده است با توجه به ویژگی‌های شیمیایی و فیزیکی این خاک‌ها تاریخ گذشته پیگیری شود.

۲-۲- استفاده از روش‌های SED و روش‌های آزمایشگاهی

این روش یک روش کاملاً ژئومورفولوژیکی است و با استفاده از آن، وبا استناد به سطوح ژئومورفیک و ترکیب آن با روش‌های دیگر در مورد شرایط نهشته گذاری گذشته می‌توان قضاوت نمود. در واقع در این مقاله با استفاده از این روش سعی شده است ویژگی خاک‌های مستقر بر روی رسوبات کواترن و تعیین سن نسبی آنها داستان وقایع طبیعی و انسانی بازخوانی شود. بررسی توزیع دانه‌بندی خاک، در تعیین ویژگی‌های گذشته محدوده‌های جغرافیایی از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. در این پژوهش سعی شده است با تعیین درصد رس، سیلت و شن، تفسیرهایی معتبری در مورد گذشته و نحوه فعالیت‌های انسانی متأثر از شرایط محیطی حاکم انجام شود.

۳- بحث و نتایج

شمال غرب ایران متأثر از موقعیت جغرافیایی و ویژگی‌های توپوگرافی از اقلیم سرد و نیمه خشک برخوردار است اما چنین وضعیتی تحت تاثیر تغییرات اقلیمی جهانی در طول تاریخ و بازه‌های زمانی متغیر بوده است، گاه میزان رطوبت افزایش و گاه کاملاً ویژگی‌های شرایط خشک را نشان داده است و خشکی در یک مخاطره محیطی جدی ظاهر شده است. این تغییرات حتی در یک بازه زمانی کوتاه نیز قابل ملاحظه بوده است. بررسی حدود ۶ دهه بارش تبریز نشان می‌دهد که در طی این بازه زمانی (۱۹۵۱-۲۰۱۷) میزان بارش ماهانه تغییرات قابل ملاحظه‌ای را انجام داده است

۳-۱- بررسی میزان سولفات، pH، کلر و مقدار مواد آلی سازندها در دشت تبریز

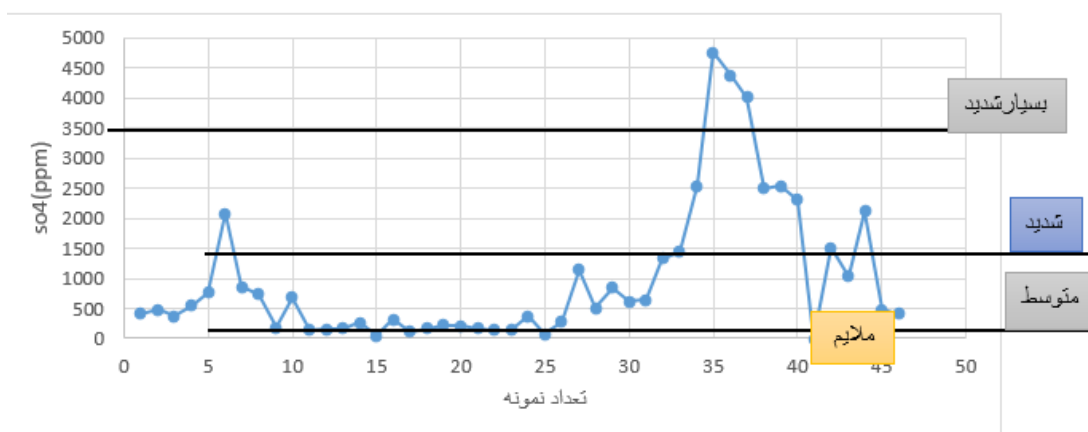
۳-۱-۱- یون سولفات

یکی از شاخصه‌های تغییرات محیطی، تغییر در میزان سولفات در سازندها و یا آب‌ها است. زمانی که میزان سولفات در آب‌ها و سازندها کمتر از ۳۰۰ PPM است، شرایط محیطی مرطوب و یا به عبارتی ملایم است (جدول ۲) زمانی که این میزان از ۲۵۰۰ فراتر می‌رود، به معنی آن است که شرایط سخت محیطی و یا خشکی بر محیط حاکمیت یافته و به عبارت دیگر مخاطره محیط را تهدید کرده و خشکی محیط تراکم نمک در خاک‌ها را افزایش داده است (شکل ۱). طبق نتایج حاصل از سنجش میزان سولفات نمونه‌های برداشت شده و اطلاعات درج شده در شکل (۱) می‌توان گفت که دشت تبریز مخاطره اقلیمی را در گذشته تجربه کرده است. در بخشی از سازندهای دشت تبریزی می‌توان با استناد به میزان سولفات، نتیجه‌گیری نمود که این دشت در طی زمان شرایط محیطی بسیار شدید و یا شدید را تجربه کرده است. نمودار همچنان حاکی از این است که در بخش‌هایی از این دشت مقدار سولفات از ۵۰۰ بیشتر شده

است. این امر می تواند از حاکمیت یک دوره خشکی شدید ناشی شده باشد (جدول ۲). موارد مذکور در مورد کلر نیز صادق است. وقوع تغییرات بارز در شرایط محیطی از تفاوت بین سولفات در نمونه های برداشت شده بسیار مشخص است. بررسی میزان تغییرات در اعماق مختلف خاک نشان می دهد که در عمق ۱۰ و ۱۵ متری افزایش میزان سولفات بسیار بارز است (شکل ۱).

جدول ۲- میزان سولفات حل شده و شرایط محیطی

مقدار سولفات قابل حل ppm	شرایط محیطی
کمتر از ۳۰۰	ملایم
۱۲۰۰ تا ۳۰۰	متوسط
۲۵۰۰ تا ۱۲۰۰	شدید
۵۰۰۰ تا ۲۵۰۰	بسیار شدید
بیشتر از ۵۰۰۰	فوق العاده شدید

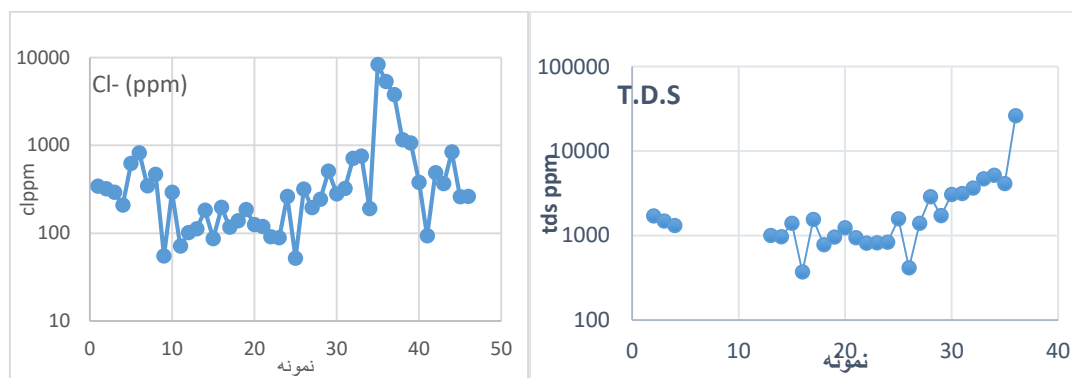

شکل ۱- میزان سولفات در نمونه های متعدد

۳-۱-۲- بررسی یون کلسیم و TDS

میزان یون کلسیم از دیگر ویژگی های شیمیایی مورد توجه در سازندها در بررسی شرایط محیطی گذشته است. در محدوده مورد مطالعه تغییرات یون کلسیم از ۳ تا حداکثر ۱۲ میلی اکی والان در لیتر در تغییر است. میزان کربنات کلسیم معادل در افق سطحی تمام لندفرم ها پایین بوده و با عمق افزایش می یابد. آب حاصل از سنگ های آذرین و متاموفیک دارای مقدار کم کلسیم و TDS است. با عنایت به نمونه های برداشت شده (شکل ۲) مقدار TDS به غیر از یک مورد، در محدوده مورد مطالعه پایین است (شکل ۲). در سنگ های رسوبی کلسیم به صورت کربنات کلسیم

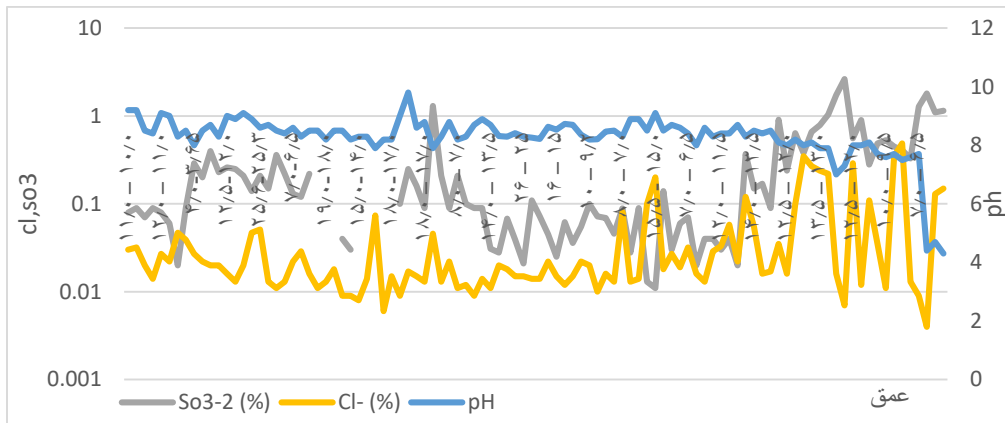
کربنات، منیزیم، کلسیت و سولفات کلسیم پیدا می‌شود. با عنایت به نمونه‌های برداشت شده مقدار TDS به غیر از یک مورد، در محدوده مورد مطالعه پایین است (شکل ۲).

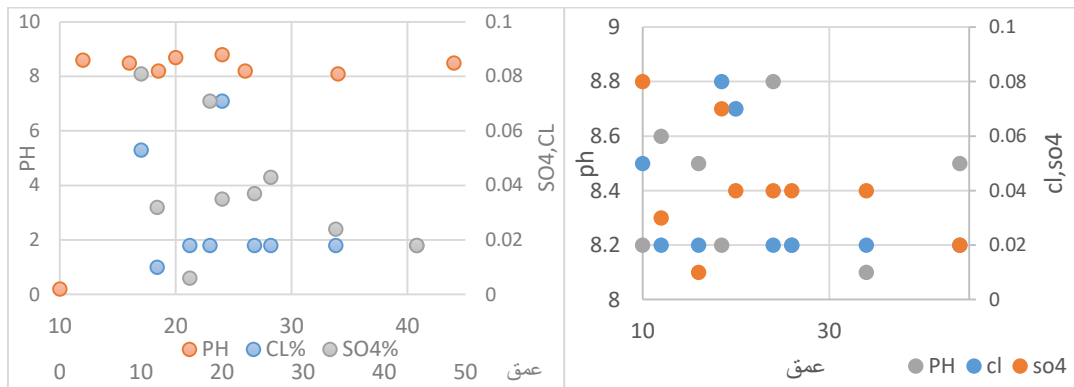
شکل ۲- میزان Cl و مقدار TDS در نمونه‌های مختلف برداشت شده

۳-۲- بررسی یون بیکربنات و میزان PH در رسوبات دشت تبریز

منشأ یون کربنات و بی کربنات عبارتند از دی اکسید کربن اتمسفر، دی اکسید کربن تولید شده به وسیله فعالیت موجودات زنده خاک، سنگ‌های کربناته و کانی‌های مختلف کربنات سدیم که باعث می‌شوند تا سطح غلظت کربنات در آب‌های زیرزمینی که با آن در تماس می‌باشند بالا برود. بررسی نشان می‌دهد میزان بیکربنات در محدوده دشت تبریز بسیار متغیر است و کمترین آن ۱,۴۵ در غرب و حداکثر آن در شمال غرب دیده می‌شود. در بررسی تغییرات محیطی گذشته استناد به میزان PH از اهمیت برخوردار است. میزان اسیدیته و باز بودن آب و یا خاک توسط پارامتر PH مشخص می‌شود که معمولاً به صورت در جاناندازه گیری می‌شود. در آب‌های زیر زمینی محدوده تغییرات PH از ۶,۵ تا ۸,۵ می‌باشد. در محدوده مورد مطالعه از ۸,۳ تا ۸,۶ تغییر می‌کند. خاک‌های اراضی پست دشت تبریز دارای PH بیشتری است. تغییرات ظرفیت تبادل کاتیونی با عمق در شکل‌های مختلف اراضی رابطه نزدیکی با مواد آلی و درصد رس داشته و در افق‌های سطحی بیشترین و کمترین مقدار CEC به ترتیب در دشت آبرفتی دریاچه‌ای و دشت دامنه‌ای مشاهده گردید و بیشترین مقدار CEC پایین بوده که دلیل این امر درصد رس پایین در افق سطحی شکل اراضی تپه نسبت به افق سطحی دشت آبرفتی دریاچه‌ای است. روند تغییرات هدایت الکتریکی EC و نسبت جذب سدیم SAR در لندفرم‌های مختلف مشابه یکدیگر است و بیشترین میزان نسبت جذب سدیم و هدایت الکتریکی در اراضی پست دیده می‌شود.

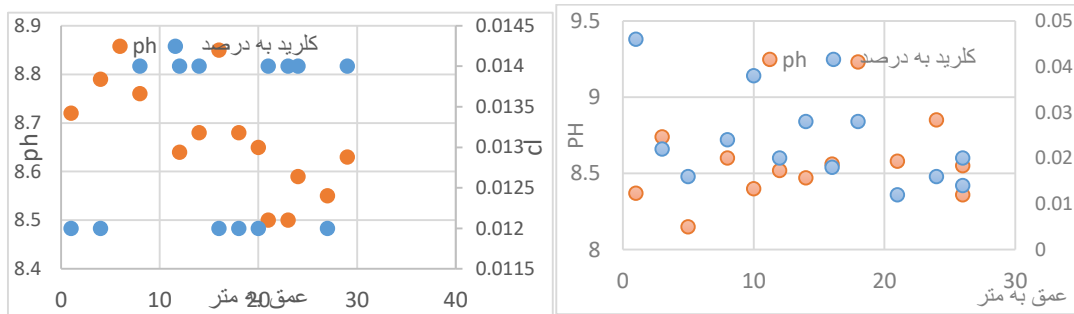

شکل ۳- نتایج حاصل از آزمایشات تجزیه شیمیایی نمونه‌های برداشت شده در اعماق مختلف

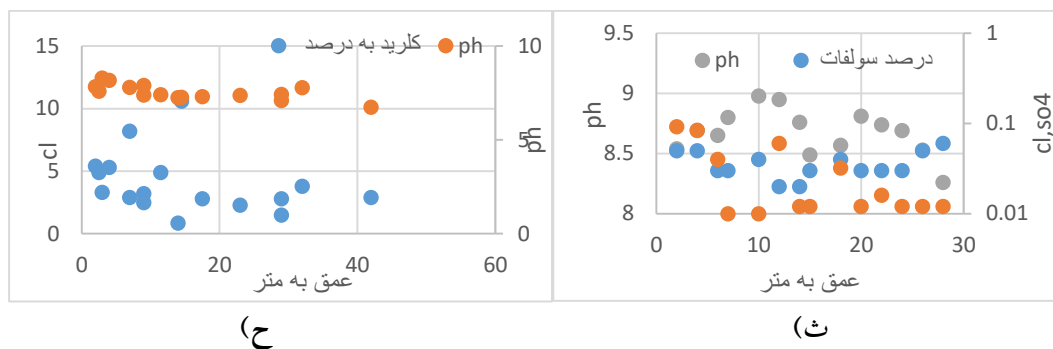
(ب)

(الف)

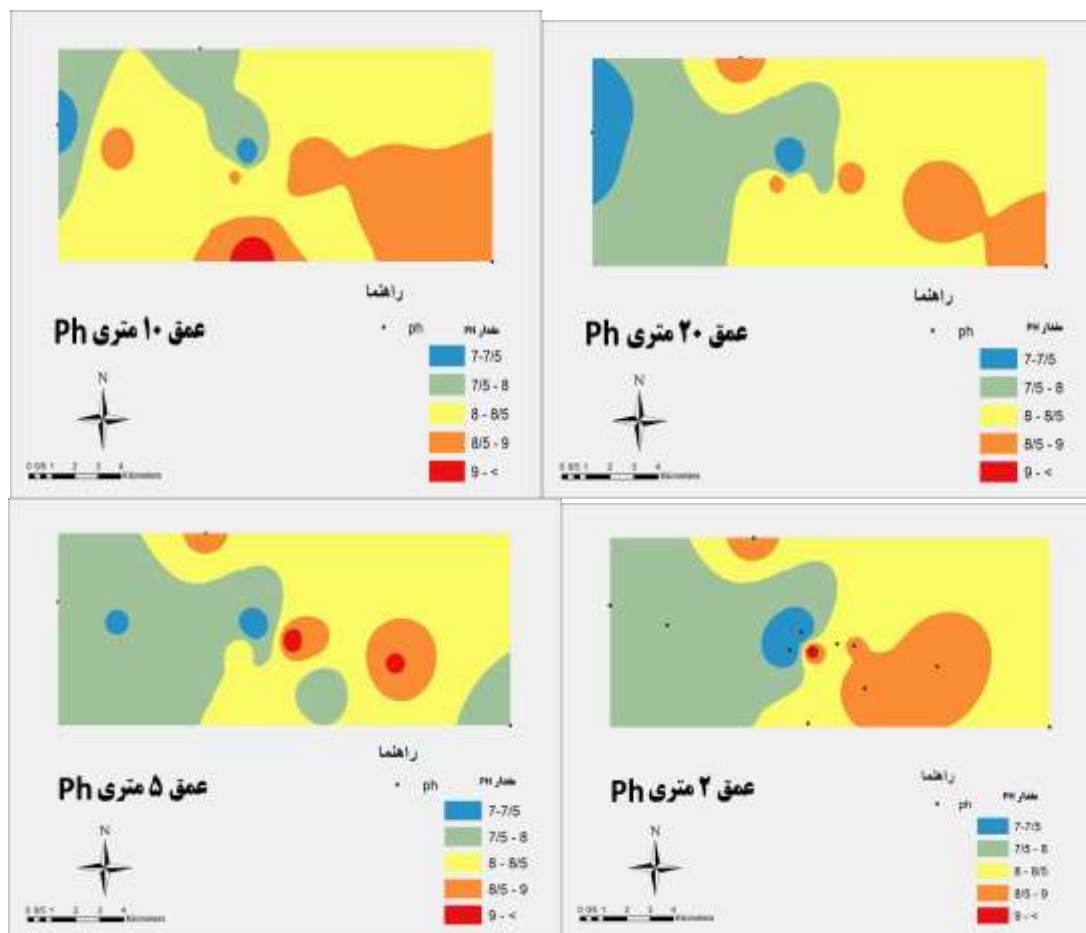

(ت)

(پ)

شکل ۴- مقدار cl, so_4, pH در اعماق مختلف در محدوده الف (محدوده منصور و ب) اطراف محدوده منصور، پ) بالاتر از منصور و ت)، میدان جانبازان (ث) میدان ساعت و ح) شت مدرسه طالقانی، خ) در محدوده باغ گلستان

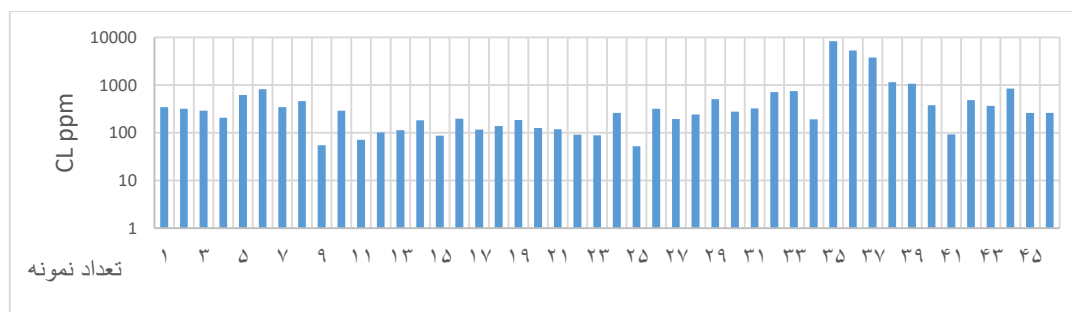

شکل ۵- پهنه بندی میزان PH در سازندهای عمق‌های مختلف سازندهای دشت تبریز

بررسی اشکال ۳ تا ۵ مربوط به میزان سولفات و کلرید و PH در محدوده‌های مختلف شهر نشان می‌دهد که هم در رابطه با نقطه برداشت شده و هم در رابطه با اعماق میزان ترکیبات بسیار متفاوت است بطوری که در اعماق ۱۵ تا ۲۵ متری میزان سولفات به یکباره افزایش می‌یابد که می‌تواند به دلیل تغییرات محیطی و یا تغییر در کاربری‌ها در سطح دشت باشد که به صورت تمرکز سولفات در خاک خودنمایی می‌کند. تغییرات کاربری بر روی میزان PH خاک تأثیری می‌گذارد (Hoch et al., 2002). با افزایش PH از ۶ به بالا بر میزان حل‌شدگی آهن افزایش می‌یابد در حالیکه از ۶ به بعد از میزان حل‌شدگی کلسیم کاسته می‌شود. در PH کمتر از ۵ میزان Zn افزایش می‌یابد (Golterman, 1983 and li et al., 2013). بالا بودن PH موجب مسمومیت گیاهان و در نتیجه کاهش تراکم پوشش گیاهی می‌گردد. بنابراین بررسی میزان PH خاک می‌تواند عامل قابل استناد در درک شرایط محیطی و زیستی باشد. بررسی نقشه‌های پهنه بندی میزان PH نشان می‌دهد (شکل ۴) که در میزان PH تغییراتی در اعماق مختلف دیده می‌شود. هرچند که این تغییرات عمده نیست ولی می‌توان در محدوده پهنه‌ها این تغییرات را ملاحظه نمود. این تغییرات با عنایت به یکنواختی در نوع سازندها می‌تواند به تغییرات در شرایط محیطی مربوط شود.

۳-۳- بررسی میزان کلرید در رسوبات دشت تبریز

بررسی مقدار کلرید در بخش‌های مختلف دشت تبریز نشان می‌دهد که مقدار کلرید در بخش‌هایی از محدوده از ۸۰۰۰ ppm بیشتر شده است، نوسان در میزان کلرید بخصوص وقوع تغییرات محسوس در آن به معنی وقوع تغییرات شدید در شرایط محیطی به‌ویژه تشدید خشکی محیط است. شاید با استناد به افزایش میزان کلرید در نمونه‌های برداشت شده از بخش‌های مختلف دشت تبریز می‌توان گفت که این محدوده در دوره پلیستوسن با سرمای‌های محیط مواجه شده است (شکل ۷). مواد دانه ریز در مواقعی رسوب کرده‌اند که انرژی محیط در پایین‌ترین سطح خود بوده است. تشکیل کلرید یا پایداری کلرید در نزدیکی سطح رسوبات بیشتر به اقلیم سردتر مربوط است. شایان ذکر است که یک کلرید غنی در رسوبات در تیل‌های یخچالی عصر پلیستوسن یافت می‌شود (Lepie and Gingle, 2003:35)

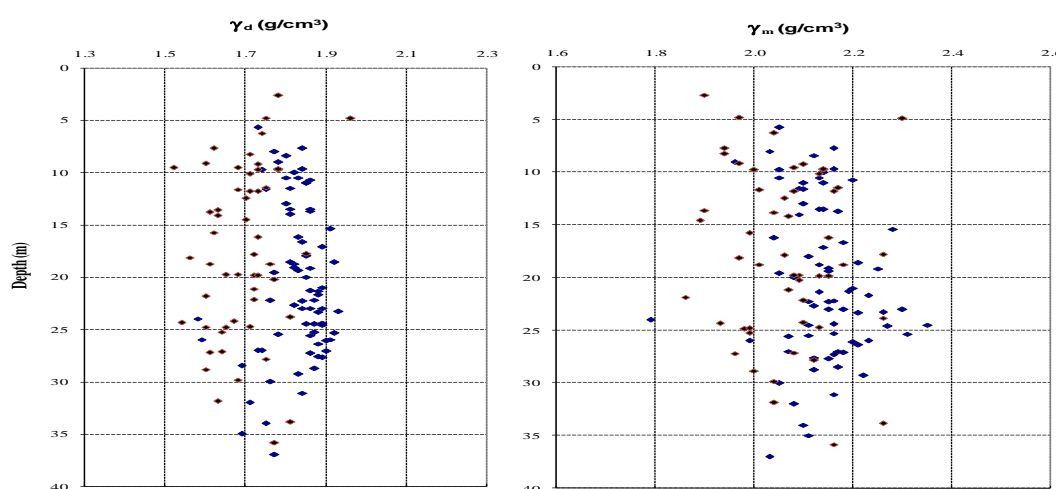
شکل ۶- مقدار کلرید در عمق‌های مختلف و در محدوده‌های مختلف دشت تبریز

۳-۴- بررسی تغییرات در نوع کاربری با استناد به ویژگی‌های بافت خاک و تغییرات در میزان وزن مخصوص ظاهری

در سازندهای دشت تبریز

بررسی ویژگی خاک‌های دشت تبریز نشان می‌دهد که خاک‌های تپه با منشأ مواد مادری ماسه سنگ رنگین و مارن‌های الوان مربوط به دوران سوم زمین‌شناسی متعلق به میوسن دارای تکامل خاکرخ و ضخامت سلوم کم بوده و در رده اتی سول قرار می‌گیرند اما خاک‌های دشت آبرفتی دریاچه‌ای با منشأ مواد آبرفتی مربوط به پلیوسن دارای تکامل خاک رخ و ضخامت سلوم بالا بوده و در رده آریدی سول قرار می‌گیرند. بررسی خاک‌های حاصل از نمونه‌های برداشت شده نشان می‌دهد که در خاک‌های رسی این تغییرات در کاهش اندازه ذرات، تغییرات میزان مواد آلی، رطوبت و رنگ خاک، ضخامت سالوم، جابجایی و رسوب موادی مانند کربنات کلسیم و آهن آزاد شده و سرعت تکامل خاک خودنمایی می‌کند. برای بررسی تاثیر شرایط اقلیمی بروی ویژگی‌های خاک و استناد بر آنها برای درک شرایط گذشته سعی شده در این مطالعه وزن مخصوص سازندها در اعماق مختلف بررسی گردد. وزن مخصوص ظاهری خاک تابعی از مواد آلی، بافت، تخلخل و درجه تکامل ساختمان خاک است. بررسی وزن مخصوص نمونه‌های مختلف از عمق‌های مختلف نشان می‌دهد که از عمق ۱۰ تا ۱۵ متری از میزان وزن مخصوص ظاهری نمونه‌ها در بعضی از نقاط کاسته می‌شود و از عمق ۱۵ به بعد بر میزان جرم مخصوص افزوده می‌شود (شکل ۸). این امر می‌تواند احتمالاً مربوط به تغییرات کاربری در محدوده مورد مطالعه در گذشته به دنبال تغییرات اقلیمی باشد. تغییر کاربری اراضی مرتعی هم اغلب سبب تخریب ساختمان خاک و کاهش میزان مواد آلی و در نتیجه سبب کاهش تخلخل و افزایش جرم مخصوص ظاهری خاک می‌گردد. با عنایت به اشتغال ساکنین گشته دشت تبریز به دامپروری می‌توان با استناد مخصوص ظاهری نمونه‌های برداشت شده از اعماق مختلف در مورد نقش تغییرات کاربری بر تغییر ویژگی‌های خاک نظر داد (شکل ۹). بررسی هادر دشت تبریز نشان می‌دهد که جرم مخصوص ظاهری در شکل اراضی دشت آبرفتی دریاچه‌ای گذشته نسبت به دیگر لندفرم‌ها بیشتر بوده که احتمالاً به دلیل بافت رسی و متراکم آن است. جرم مخصوص ظاهری در افق سطحی همه شکل‌های اراضی به جز دشت آبرفتی دریاچه‌ای کمتر از افق‌های زیرین است که این مسئله را می‌توان به چرای دام در دشت آبرفتی دریاچه‌ای نسبت داد که منجر به افزایش تراکم افق سطحی این لندفرم و نهایتاً افزایش جرم مخصوص ظاهری این افق نسبت داد. بنابراین فاکتور تابعی از بافت مواد آلی و تخلخل خاک است. در دشت دامنه‌ای کانی‌های ایلیت و اسکمیتیت نسبت بیشتری را در رابطه با بقیه واحدها به خود اختصاص داده‌اند. بررسی نمونه‌های برداشت شده نشان می‌دهد که مقدار رس در راستای شمال و جنوب بیشتر شده (از دامنه به سمت اراضی پست) در دشت دامنه‌ای به دلیل ارتفاع کمتر نسبت به تپه، رسوبات درشت بافت و غنی از سنگریزه، شستشوی آهک و رس از افق سطحی و تجمع آهک و املاح ثانویه در افق‌های زیرین مشاهده می‌شود. بررسی ترکیب دانه‌بندی مواد در محدوده‌های مختلف شهر نشان دهنده درصد بالا مواد ریز دانه در عمق‌های

مختلف است. برای مثال در محدوده‌های مرکزی شهری مانند محدوده میدان ساعت بیش از ۵۰ درصد مواد رس و رس لوم هستند و در لایه‌های کم ضخامتی از سازندها را ماسه - رس و رس ماسه تشکیل می‌دهد (شکل ۸و۷). بررسی ترکیب دانه‌بندی در نمونه‌های تهیه شده در محدوده میدان ساعت نشان می‌دهد که، تجمع دانه‌بندی ریز در عمق‌های پایین‌تر به ۱۰۰ درصد می‌رسد (شکل ۸و۷). دوباره در لایه‌های تقریباً نزدیک به سطح بر درصد ریزدانه‌ها افزوده می‌شود. البته حضور ماسه‌های بادی از اعماق ۱۵ متری تا ۳۵ متری قابل ملاحظه است که حضور ماسه‌های بادی و ترکیب ریزدانه‌های سازندها از حاکمیت شرایط خشک در محیط حکایت می‌کند (شکل ۸و۷).

شکل ۷- وزن مخصوص ظاهری مواد در عمق‌های مختلف

بررسی توزیع دانه‌بندی و نوع خاک در نمونه‌های برداشت شده از قسمت‌های مختلف دشت تبریز نشان می‌دهد که در حالت کلی خاک‌های محدوده مورد بررسی اغلب رسی - سیلتی، رسی - لومی، سیلتی و رسی است (شکل‌های ۸و۷). وجود رس تحت تأثیر تغییرات در شرایط محیطی و تغییرات در نوع کاربری است. درجه بین لایه‌ای قرار گرفتن به‌وسیله درجه تخریب ساختار ورمی کولیت‌ها بستگی به pH دارد. تفاوت در کانی‌های رسی در نتیجه تغییرات کاربری رخ می‌دهد. کانی‌های رسی زمانی بیشتر توسعه می‌یابند که فعالیت‌های دامپروری و دامداری بیشتر می‌شود (Bain, 2007). در طول آتش‌سوزی‌ها میزان رس افزایش می‌یابد. افزایش میزان رس در رابطه است با تغییر در تعداد حیوانات، گیاهان و خشکسالی‌ها و دخالت‌های انسانی است (Bartley, 2017: 1139). افزایش در تعداد رسوبات ریز دانه همپنین می‌تواند ناشی از رودخانه‌های جاری از ذوب یخ‌های فصلی باشد و یا افزایش فعالیت‌های کشاورزی و چرا توام در ناحیه باشد (Khan, 2013). بررسی محدوده ذرات ریز در محله تبریز نشان می‌دهد که پهنه زیادی از لایه‌های عمق ۲۰ متری زمین تحت گستره ذرات ریز است. یعنی بیش از ۵۰ درصد لایه‌های

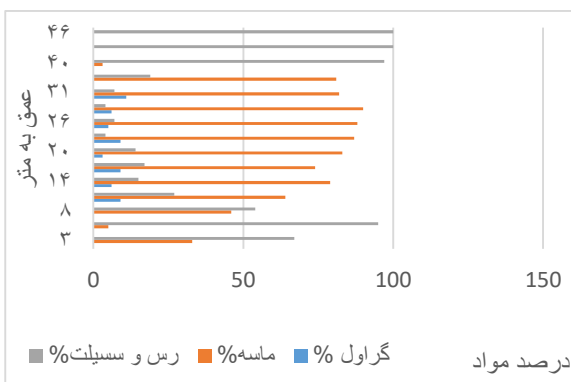
عمق ۲۰ متری را ذرات ریز رس و سیلت تشکیل می‌دهد. از عمق ۱۰ متری به طرف سطح زمین از درصد ذرات ریز کاسته می‌شود و در این لایه‌ها تنها ۳۰ درصد ترکیب لایه‌ها را رس تشکیل می‌دهد. در محدوده دیگر تبریز از تداوم گستره لایه‌های متشکل از ترکیبات ریز کاسته می‌شود و در این محدوده‌ها بیشتر ترکیبات در شتر تشکیل دهنده لایه‌های سطحی و عمقی است. بررسی نمودارهای ترسمی نشان می‌دهد که در بیشتر قسمت‌های دشت تبریز می‌توان شاهد حضور و توزیع بیشتر رس و سیلت در عمق‌های مختلف بود که در بعضی از عمق‌ها به بیش از ۸۰ درصد می‌رسد.

۶- بررسی سازندهای زیرین در سایت در موزه عصر آهن

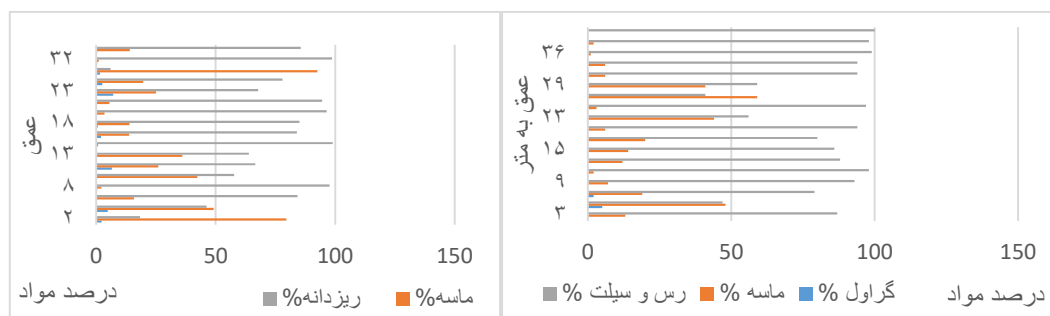
بررسی لایه‌ها در نیمرخ رسوبات واقع در محدوده در موزه عصر آهن که مربوط به شواهد وجود تمدن شکوفا در ۳۰۰۰ سال قبل است، نشانی می‌دهد که نوع لایه‌ها و ترکیب و ضخامت آنها بسیار متفاوت است (شکل ۸ و ۹). در این محدوده، قبرها در سطوح مختلف ایجاد شده‌اند که این امر نشان می‌دهد که در دشت تبریز در دوره‌های مختلف توسط دینامیک حاکم رسوباتی با منشأ متفاوت انباشته شده و قبور در زیر رسوبات ضخیم مدفون و مکان دوباره توسط انسان در یک سطح دیگر برای به خاک سپاری در نظر گرفته شده است. شواهد نشان می‌دهد که انسان گذشته در این دشت عمدتاً به دامپروری مشغول بوده است. با عنایت به کوهستانی بودن محدوده و محدود بودن زمین برای کشت و همچنین سرد و خشک بودن و یا گرم و خشک بودن منطقه، این احتمال بیشتر خودنمایی می‌کند.

(ب)

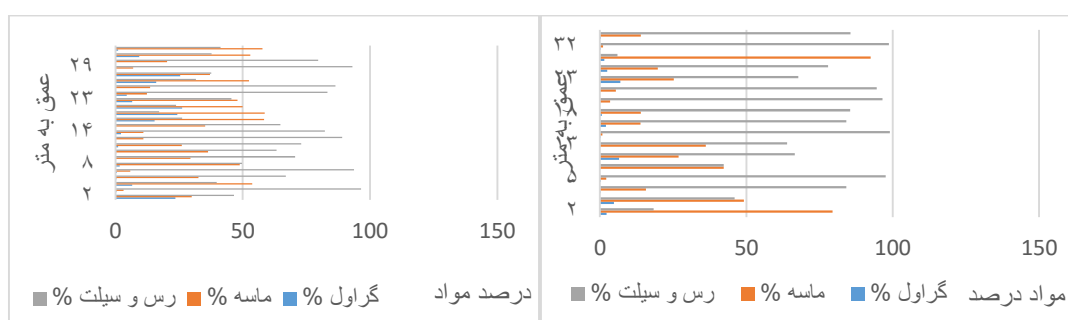

(الف)

(ت)

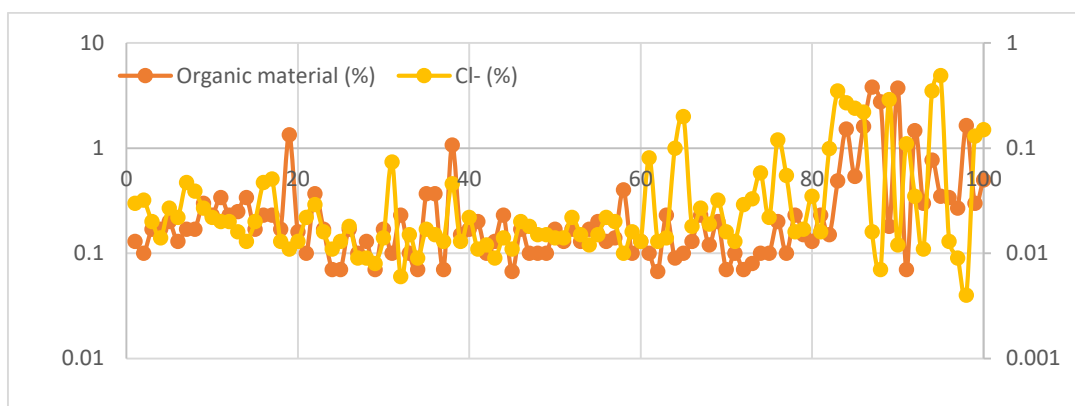
(پ)

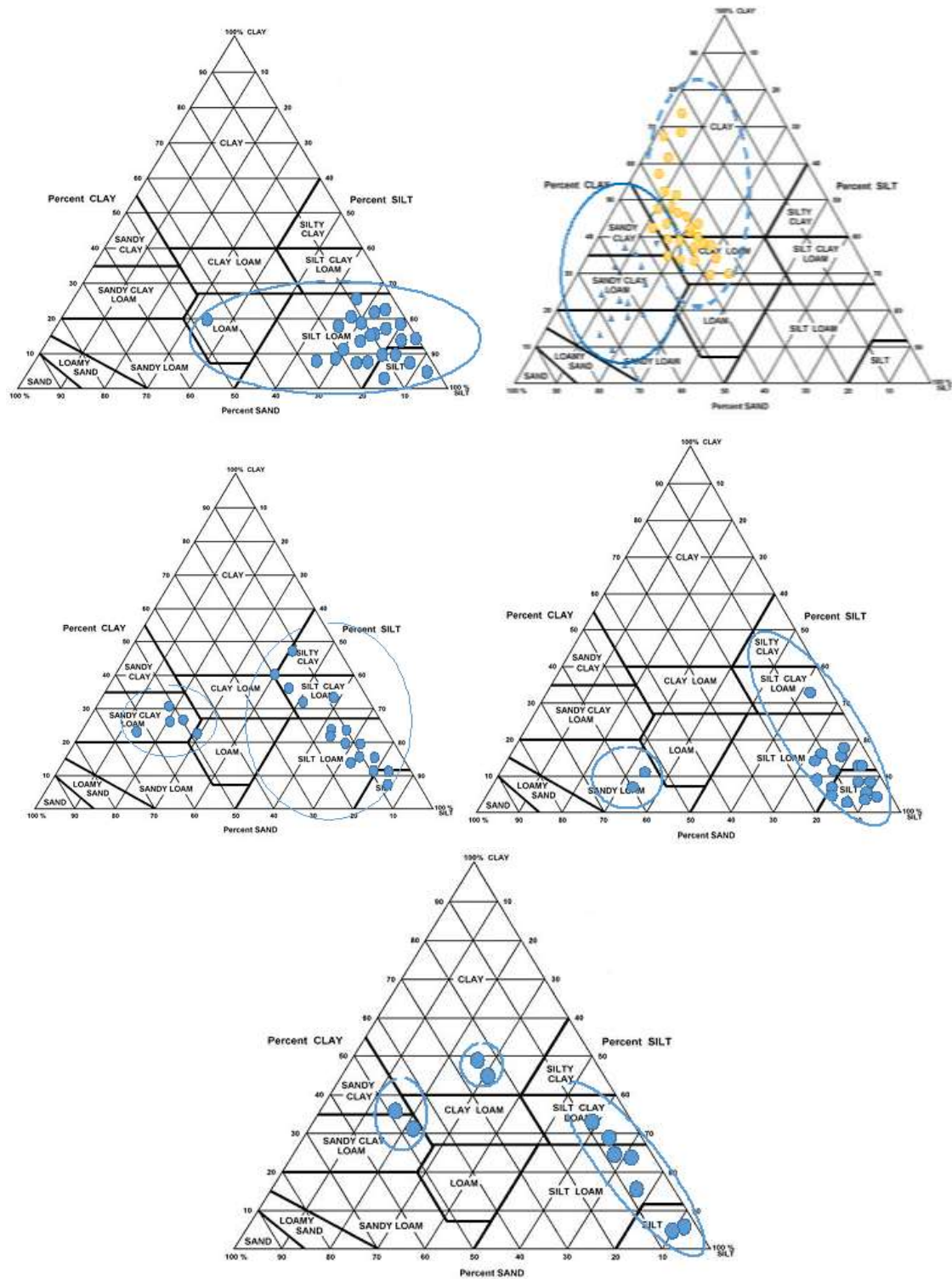
(خ)

(ث)

شکل ۸- توزیع دانه بندی خاک الف (در میدان ساعت وب) محدوده های نزدیک به میدان ساعت پ) در محدوده قراملک و ت) در محدوده چهارراه آخونی ث) در محدوده گازران و محدوده منصور و خ) در محدوده میدان چابازان و آبرسان و خ) در محدوده باغ گلستان و چ) در محدوده لاله

شکل ۹- مقدار مواد آلی در عمق های مختلف

شکل ۱۰- بافت خاک در سازندهای حدوده های مختلف تبریز

با توجه به تداوم لایه‌ها، به نظر می‌رسد که بارها رودخانه به حالت طغیانی رسیده و سنگ‌های بزرگی را جابجا کرده است. در بین لایه‌های رسوبی به خاک‌های زرد نیز می‌توان برخورد نمود که باز از مخاطر محیطی بسیار مهم حکایت می‌کنند. به نظر می‌رسد منشأ این خاک‌های زرد، مارن‌های زرد در قسمت‌های شرقی است که توسط باد جابجا شده و در محدوده‌های دیگر دشت برجای گذاشته شده‌اند. یعنی مربوط به زمانی است که از تراکم پوشش گیاهی در سطح کاسته شده و به باد فرصت جولان بیشتری داده شده است. یعنی شرایط خشکی بر محیط مستولی شده است. حضور این لایه نشان می‌دهد که محدوده مورد مطالعه بعد از تجربه یک دوره مرطوب، یک دوره خشکی بر محیط مستولی شده و در اثر جولان باد، مواد از اطراف توسط باد برداشت و در محدوده دشت تبریز برجای گذاشته شده است. در زیر لایه مذکور لایه‌ای قرار گرفته است که نشانه دهنده حضور ماسه‌های سیلابی ریز دانه است. ضخامت این لایه هم تقریباً مانند لایه ماسه بادی جندان زیاد نیست. این امر نشان دهنده این است که تداوم استقرار یک دوره مرطوب چندان زیاد نبوده و در یک دوره کوتاه جای خود را به محیط خشک با جولان باد داده است. قبل از اینکه شرایط مرطوب آثار خود را بر زمین بگذارد، آرامش نسبی فرصت تشکیل خاک را فراهم ساخته است و با سفالینه‌هایی که در بین لایه‌ها یافت شده، مشخص می‌شود استقرار تمدن در دشت با مخاطرات جدی همراه نشده است. با عنایت به ضخامت لایه‌های متشکل از خاک همراه با شن ریز، ذغال و سفالینه‌ها دوره آرامش که به تمدن فرصت شکوفایی داده است. این دوره نسبتاً بلند مدت بوده و با عنایت به دفن مردگان همراه با سلاح و ظروف غذا به نظر می‌رسد که به علت وفور نعمات همواره توسط دشمن در تعرض بوده‌اند و به همین دلیل به سلاح اهمیت زیادی قائل بودند. حتی در کنار زنان دفن شده هم می‌توان به سلاح برخورد نمود. این بدین معنی است که در کنار مردان بلند قامت زنان نیز برای دفاع می‌توانستند دست به سلاح ببرند. لایه‌های رسوبی شنی و خاک همراه با سنگ‌های رودخانه‌ای است که از ضخامت قابل ملاحظه‌ای نیز برخوردار بر می‌باشد. این لایه از دینامیک بالای محیطی حکایت می‌کند. به نظر می‌رسد که سیلاب‌های بزرگی به راه افتاده و با اینکه این محدوده نسبتاً از رودخانه مهران رود تا حدی دور است ولی با این حال در هنگام طغیان توانسته در محدوده دورتر لایه‌های رسوبی با ضخامت قابل ملاحظه‌ای برجای بگذارد. افزایش ۱۰۰ درصدی مواد آلی در بعضی از عمق‌ها است. یعنی تغییرات واقع شده در محیط به مراتب شدید بوده که توانسته میزان مواد آلی متمرکز یافته در خاک را بطور قابل ملاحظه‌ای افزایش دهد (شکل ۱۱ و ۱۰). بررسی وزن مخصوص نمونه‌های تهیه شده از مکان و اعماق مختلف نشان می‌دهد که در بین ۱۵ تا ۵ متری وزن ظاهری نمونه‌ها کاهش می‌یابد. این کاهش بیانگر افزایش درصد مواد آلی در خاک است که در این محدوده تمرکز بیشتری دارد (شکل ۱۱ و ۱۰). در محدوده مورد مطالعه بافت خاک عمدتاً ریز و سیلتی است و شن و ماسه در یک ضخامت کم ردیف می‌شود یعنی از ۵ تا ۳۳ درصد را شامل می‌شود. میزان مواد آلی از دیگر موارد قابل استناد از درک رخدادهای گذشته است. از نمونه‌هایی که از مکان‌های مختلف و از اعماق مختلف تهیه شده نشان می‌دهد که در بعضی از اعماق

میزان تمرکز مواد آلی به مراتب بیشتر از سایر لایه‌ها است.

شکل ۱۱- لایه بندی رسوبات موزه عصر آهن

تمرکز زیاد مواد آلی در بعضی از لایه‌ها نشان از وفور پوشش گیاهی در سطوح گذشته است. میزان کربن آلی احتمالاً مربوط به افق سطحی در دشت آبرفتی رودخانه‌ای است و احتمالاً این موضوع به دلیل تأثیر شیب، زهکشی نامناسب و پوشش متراکم‌تر در این لندفرم‌ها است که تجمع مواد آلی در سطح گردیده است. به دلیل چرای دام و پوشش گیاهی متراکم میزان کربن آلی در افق سطحی تپه بیشتر از سایر لندفرم‌ها است. در بیشتر خاک‌رخ‌ها میزان کربن آلی خاک از سطح به عمق به صورت نسبتاً منظمی کاهش می‌یابد که احتمالاً به دلیل فعالیت بالای بیولوژیکی در افق‌های سطحی است. بررسی نمودارهای تهیه شده نشان می‌دهد که زمانی که در سازندها کلرید به حداکثر رسیده از میزان مواد آلی کاسته شده است. همچنان که در چینه بندی سازندها مشخص است (شکل ۱۰) این محدوده زمانی با سازندهای متشکل از خاک زرد همراه با شن ریز و دانه‌های سفید آهک مشخص شده است. سخت شدن شرایط سخت محیطی همراه با وزش باد در محدوده‌هایی با پوشش گیاهی تنک توانسته چنین لایه‌هایی را نهشته کند. در واقع این بدین معنی است که زمانی که محیط خشک شده بر میزان کلرید خاک افزوده شده است. این بدین معنی است که زمانی که محیط خشک شده بر میزان کلرید خاک افزوده شده و از تراکم پوشش گیاهی کاسته شده است. همچنان که در شکل ۱۰ و در چینه بندی مشخص شده است، خاک‌های زرد تکرار شده است که این امر نشان دهنده تکرار شرایط خشک محیطی است. زمانی که رطوبت زیادی به محیط تزریق شده بر میزان تراکم پوشش گیاهی افزوده شده است. زمانی که ارتفاع افزایش می‌یابد و طول سیل کاهش می‌یابد. یافته‌ها حاکی از این است که در رشد و ادامه حیات گیاهان طول سیل اهمیت پیدا می‌کند (Evzywicka et al. 2017:285). یعنی با حضور لایه‌های ضخیمی از سیلابی‌های دانه ریز و حاکمیت آرامش محیطی باید در انتظار تراکم پوشش گیاهی و در نتیجه تمرکز حیات بود. در محدوده مورد مطالعه تمرکز مواد آلی در محدوده ۱۵ متری بیشتر دیده می‌شود و در همین لایه نیز می‌توان شاهد حضور زغال و آثار اجاق از تمدن‌های گذشته بود (شکل ۱۰ و ۱۱).

۴- نتیجه‌گیری

با توجه بررسی نهشته‌ها و سازندهای زیر سطحی می‌توان نتیجه گرفت که دشت تبریز بارها دستخوش طغیان رودخانه‌ها شده است. این دشت علاوه از تجربه سیلاب‌های بزرگ، دوره‌های خشک و مرطوب دیگری نیز متحمل شده است. در بین لایه‌های رسوبی ناشی از برجای گذاری سیلاب‌ها، به خاک‌های زرد نیز می‌توان برخورد نمود که باز از مخاطرات محیطی بسیار مهم حکایت می‌کنند. به نظر می‌رسد منشأ این خاک‌های زرد، مارن‌های زرد در قسمت‌های شرقی است که توسط باد جابجا شده‌اند. یعنی مربوط به زمانی است که شرایط خشکی بر محیط مستولی شده است. حضور این لایه نشان می‌دهد که محدوده مورد مطالعه بعد از تجربه یک دوره مرطوب، یک دوره خشکی سختی را متحمل شده است و در اثر جولان باد، مواد از اطراف توسط باد برداشت و در محدوده دشت تبریز برجای گذاشته شده است. در زیر لایه مذکور لایه‌ای قرار گرفته است که نشانه دهنده حضور ماسه‌های سیلابی ریز دانه است.

ضخامت این لایه هم تقریباً مانند لایه ماسه بادی جندان زیاد نیست. این امر نشان دهنده این است که تداوم استقرار یک دوره مرطوب چندان زیاد نبوده و در یک دوره کوتاه جای خود را به محیط خشک با جولان باد داده است. قبل از اینکه شرایط مرطوب آثار خود را بر زمین بگذارد، آرامش نسبی فرصت تشکیل خاک را فراهم ساخته است و با سفالینه‌هایی که در بین لایه‌ها یافت شده، مشخص می‌شود استقرار تمدن در دشت با مخاطرات جدی همراه نشده است. با عنایت به ضخامت لایه‌های متشکل از خاک همراه با شن ریز، ذغال و سفالینه‌ها دوره آرامش که به تمدن فرصت شکوفایی داده است. بررسی نمونه‌های برداشت شده از رسوبات کلیه قسمت‌های دشت تبریز نشان می‌دهد که، در زمان استقرار تمدن‌های اولیه شرایط محیطی دشت تبریز بسیار متفاوت از امروز و حتی متفاوت از دوره‌های قبل از استقرار بوده است. شواهد و نتایج حاصل از بررسی‌ها نشان می‌دهد که در طول استقرار تمدن‌های اولیه انسان ساکن در این محدوده جغرافیایی شاهد چندین واقعه آب و هوایی بوده است و براساس این وقایع اقلیمی توانسته سطح مکان دفن مردگان را تغییر دهد و حتی نوع کاربری زمین را تغییر دهد. اینکه تغییرات اقلیمی به چه نحوی در دشت عمل کرده و آیا اقلیم مرطوب‌تر از شرایط امروزی بوده است، طبق استناد به یافته‌های تحقیق باید گفت که در طی این بررسی در اعماق مختلف دشت به لایه‌های برخوردار شد که با ویژگی‌های کنونی اقلیم حاکم هم خوانی نداشتند. بررسی میزان مواد آلی در عمق‌های پایین‌تر نشان داد که شرایط زیستی در دشت تبریز وضعیت بهتری داشت و با حاکمیت اقلیم مرطوب پوشش گیاهی توانسته گسترش زیادی پیدا کند. در بعضی از اعماق میزان مواد آلی به چندین برابر عمق‌های بالا و پایین‌تر می‌رسد که این امر نشانه‌ای تزریق رطوبت زیاد به منطقه می‌باشد. با توجه تربیب لایه‌های سازندها در اعماق مختلف دشت می‌توان نتیجه‌گیری کرد که، دشت تبریز بعد از تجربه یک دوره مرطوب و دوره سرد، خشکسالی شدیدی را تجربه کرده است که شواهد وقوع چنین شرایطی را می‌توان در رنگ و دانه‌بندی لایه‌های عمقی مشاهده نمود. با استناد به بررسی نمونه‌های برداشت شده و بررسی میزان کلرید در نمونه‌ها می‌توان نتیجه گرفت که در زمان استقرار انسان در دشت تبریز، شرایط محیطی سخت شده و با عنایت به ریزتر شدن ترکیبات رسوبات نوع کاربری زمین توسط انسان نیز تغییر پیدا کرده است. تداوم خشکی با توجه به ضخامت لایه‌ها در کلیه بخش‌های تبریز زیاد بوده است. حضور رسوبات کلاستیک درشت در بخش‌هایی از دشت، می‌تواند نشان دهنده وقوع رواناب‌های زیاد باشد. به نظر می‌رسد که این شرایط با اقلیم مرطوب در رابطه بوده است. بررسی‌ها در محدوده‌های هم عرض نیز تأیید کننده وقوع دوره‌های مرطوب‌تر است. شولته و همکاران (Schulte et al., 2008) تأیید کرده‌اند که در طول ۴۰۰۰-۲۰۰۰ cal Bc بویژه ۵۰۰ cal Bc ورود رسوبات کلاستیک به حوضه‌های رسوبی افزایش یافته است. وقوع چنین شرایطی، کشاورزی در محدوده‌های پست دشت را دشوارتر کرده و به اجبار انسان ساکن به ارتفاعات نقل مکان کرده و به تدریج دامپروری رونق گرفته است. حضور رسوبات دلتایی در محدوده نزدیک به دشت تبریز از جمله محدوده بستان آباد. وقوع چنین شرایطی را تأیید می‌کند. بررسی در عرض‌های مشابه

از وقوع آنومالی‌های اقلیمی قرون وسطی (۹۵۰-۱۲۵۰ AD) و حاکمیت شرایط مرطوب تروگرم تر و وقوع عصر یخی کوچک (AD-۱۷۰۰-۱۴۰۰) و انطباق آن با شرایط اقلیمی خنک تر و خشک‌تر حکایت می‌کند. وجود شواهد مستند در دشت تبریز نیز از حاکمیت چنین شرایطی در دشت حکایت می‌کند. حضور خاک‌های زرد در محدوده مورد مطالعه نشان از حاکمیت شرایط خشک و سرد در دشت تبریز در دوره یاد شده است. بررسی‌ها نشان می‌دهد که در ۱۱۰۰-۱۰۰۰ و تا قرون وسطی یک دوره گرم در نیمکره شمالی اتفاق افتاده است. این دوره گرم‌تر از امروز بوده و ۴۰۰ سال طول کشیده و در بخش‌های مختلف دنیا بین دوره‌های ۷۵۰ و ۲۵۰ گزارش شده است. بررسی لایه‌های سازنده‌های اطراف دشت تبریز در حوالی بستان آباد می‌تواند شواهد وقوع چنین دوره‌های گرم را در تغییر رنگ لایه‌های سازنده پیگیری نمود. حضور این دوره‌های گرم با ذوب یخچال‌های سهند و وقوع سیلاب‌ها توأم گردیده است. بین ۱۹۰۰ و ۱۵۰۰ و قرن‌های هفده و نوزده دوباره شرایط سرد بر منطقه حاکم می‌گردد (دو فاز Little ice Age). در این دوره تغییرات اقلیمی باعث تغییر شیوه زندگی شده است. در محدوده مورد مطالعه وفور کلرید در نمونه‌های برداشت شده حکایت از وقوع چنین سرمایش در دشت تبریز در دوره‌های یاد شده است.

کتابنامه

افشار، ایرج؛ ۱۳۶۹. نگاهی به آذربایجان شرقی، جلد اول و دوم، چاپ رایزن.
بیاتی خطیبی، مریم؛ ۱۳۸۳. نقش ویژگی‌های شیمیایی خاک‌ها در فرسایش پذیری آنها. نشریه مدرس علوم انسانی، شماره ۶۲، ص ۵۲-۷۰.

- Depreux, Bruno Depreux, Amélie Quiquerez, Carole Bégeot, Christian Camerlynck, Anne-Véronique Walter-Simonnet, Pascale Ruffaldi, Rémi Martineau., 2019. Small headwater stream evolution in response to Lateglacial and Early Holocene climatic changes and geomorphological features in the Saint-Gond marshes (Paris Basin, France), *Geomorphology* 345:106830.
- Dera, Guillaume, Agathe Toumoulin, Kenneth De Baets., 2016. Diversity and morphological evolution of Jurassic belemnites from South Germany, *Palaeogeography, Palaeoclimatology, Palaeoecology* 457: 80-97.
- Dörschner, Nina, Tony Reimann, Dirk Wenske, Christopher Lüthgens, Sumiko Tsukamoto, Manfred Frechen, Margot Böse., 2012. Reconstruction of the Holocene coastal development at Fulong Beach in north-eastern Taiwan using optically stimulated luminescence (OSL) dating, *Quaternary International* 263: 3-13.
- García, Antonio F., Shannon A. Mahan., 2014. The notion of climate-driven strath-terrace production assessed via dissimilar stream-process response to late Quaternary climate, *Geomorphology* 214:223-244.
- Gary E. Stinchcomb, Steven G. Driese, Lee C. Nordt, Peter M. Allen., 2012. A mid to late Holocene history of floodplain and terrace reworking along the middle Delaware River valley, USA, *Geomorphology* 169: 123-141.

- Georg Stauch, Bernhard Diekmann Opitz, Stephan, Bernd Wünnemann, Bernhard Aichner, Elisabeth Dietze, Kai Hartmann, Ulrike Herzs Schuh, Janneke IJmker, Frank Lehmkuhl, Shijie Li, Steffen Mischke, Anna Plotzki., 2012. Late Glacial and Holocene development of Lake Donggi Cona, north-eastern Tibetan Plateau, inferred from sedimentological analysis, *Palaeogeography, Palaeoclimatology, Palaeoecology* 337: 159–176.
- Guerrero, Jesús, Francisco Gutiérrez, Pedro Lucha., 2008. Impact of halite dissolution subsidence on Quaternary fluvial terrace development: Case study of the Huerva River, Ebro Basin, NE Spain, *Geomorphology*, 100: 164–179.
- Hérial, Gérard, Sarah Hall, Dan Farber, Laurence Audin, María Pía Rodríguez, Sébastien Carretier, Reynaldo Charrier, Marianne Saillard, Vincent Regard., 2013. Geochronology of pediments and marine terraces in north-central Chile and their implications for Quaternary uplift in the Western Andes, *Geomorphology* 180: 33–46.
- Histon, Kathleen., 2012. Paleoenvironmental and temporal significance of variably colored Paleozoic orthoconic nautiloid cephalopod accumulations, *Palaeogeography, Palaeoclimatology, Palaeoecology* 367: 193–208.
- Iglesias, Virginia, Vera Markgraf, Cathy Whitlock. 2016. 17,000 years of vegetation, fire and climate change in the eastern foothills of the Andes *Palaeogeography, Palaeoclimatology, Palaeoecology* 457: 195–208.
- Kolstrup, Else., 2007. OSL dating in palaeoenvironmental reconstructions. A discussion from a user's perspective, *Estonian Journal of Earth Sciences* 56,: 157.166.
- Küster, Mathias, Alexander Fülling, Knut Kaiser, Jens Ulrich., 2014. Aeolian sands and buried soils in the Mecklenburg Lake District, NE Germany: Holocene land-use history and pedo-geomorphic response, *Geomorphology* 211: 64–76.
- Michal Lichter, Dov Zviely, Micha Klein., 2010. Morphological patterns of southeastern Mediterranean river mouths: The topographic setting of the beach as a forcing factor, *Geomorphology* 123: 1–12.
- Premathilake, Rathnasiri., 2006. Relationship of environmental changes in central Sri Lanka to possible prehistoric land-use and climate changes, *Palaeogeography, Palaeoclimatology, Palaeoecology* 240: 468–496.
- Schulte, Lothar, Ramon Julià, Francesc Burjachs, Alexandra Hilgers., 2008. Middle Pleistocene to Holocene geochronology of the River Aguas terrace sequence (Iberian Peninsula): Fluvial response to Mediterranean environmental change, *Geomorphology* 98: 13–33.
- Tooth, S., H. Rodnight, T.S. McCarthy, G.A.T. Duller, A.T. Grundling., 2009. Late Quaternary dynamics of a South African floodplain wetland and the implications for assessing recent human impacts, *Geomorphology* 106: 278–291.